

Nestůjte stranou!

Dobrý den. Připravena?

Ano. Kolik bylo přede mnou zpovídaných hostů?

Šedesát osm.

Dobře, můžeme začít.

Vaše představa absolutního štěstí?

Alespoň hodinová absence od pomluv. Víte, jak by se mi ulevilo? Pomluva je zlo, šedá eminence každé moci. Dokáže rozvrátit rodiny, ukončit přátelství, zničit lásku, svrhnout vlády. Pomluva je štafeta zloby, jedovatá slina, anonym.

Bojíte se něčeho?

Bezmocnosti slušných lidí. Zlomených duší. Strachu. Vyhaslých očí. Bojím se lidí. Bojím se o lidi.

Je nějaká vlastnost, kterou na sobě odsuzujete?

Že jsem až po bitvě generál. Vždy přesně vím, když už je po všem, co jsem měla udělat, jak se zachovat, tvářit, podepsat, odsoudit, přimluvit se, pomoci. Můj problém se jmenuje přítomnost. Neumím si jí vážit a naplno ji prožívat. Pořád se nimráám v minulosti a zoufale vyhlížím budoucnost, ale o přítomnost se moc starat neumím.

Jaké vlastnosti nemáte ráda u jiných?

Lhostejnost, pokrytectví, bezcitnost.

Obdivujete lidi?

Ano, všechny své lidi obdivuji. Někoho samozřejmě více a někoho méně, ale snažím se být v přístupu k lidem poctivá a spravedlivá.

Vaše největší marnotratnost?

Miluji pivo a moravské víno, ale to není marnotratnost. (*Usmívá se.*)

Jak se v současné době cítíte?

Snažím se neztratit smysl pro humor a nepodlehnout trdomyslnosti.

Co vy a lež?

Lžu svým sousedům, svým lidem, dokonce i zvířatům a přírodě. Stydím se za to, ale lžou všichni, celý svět.

Líbíte se sama sobě?

Nechci, aby to vyznělo namyšleně, ale ano, líbím se sama sobě. Moc. Neomrzím, nejsem nudná, dokážu překvapit, mám stále plno tajemství.

Jakým žijícím člověkem nejvíce opovrhujete?

Každým, kdo vědomě a cíleně ubližuje, ničí, zabíjí a ještě se tím dokonce chlubí.

Jste bohatá?

Ano, jedno z největších bohatství, které mám, je český jazyk. Čeština je zázrak, fenomén. A vyslovit správné slovo ve správný čas, to je vám taková nádhera! Tolik odstínů a barev! Od nadávek a ostřejších výrazů po slova vzletná, něžná, líbezná, až se tají dech.

Kdy jste nejšťastnější?

Když vidím zářící oči a slyším bezstarostný smích. Když se o mně a mých lidech dočtu nebo doslechnu něco pěkného. Když mi sousedé pochválí některého z mých lidí.

Chtěla byste mít na něco talent?

Naučit lidi rozlišovat maličkosti od skutečných problémů s fatálními následky, kdy jde druhým o život, přichází o domov nebo jsou vyhnáni z vlastní země.

Kdybyste mohla na sobě změnit jedinou věc, co by to bylo?

Umět se častěji pochválit.

Na co jste hrdá?

Že jsem vždy měla, mám a doufám, že stále mít budu, kolem sebe plno statečných, slušných, obětavých a pracovitých lidí. Smysl života vidím v tom, že jsme tady pro jiné lidi. Jedinec svět nespasí, ale pokud to aspoň nezkusí, tak se nikde nezačne. Pokud se jedinců přidá víc, najednou je to úplně jiná síla. Jsem například velmi pyšná na pomoc ukrajinským uprchlíkům, která jim byla poskytnuta mými lidmi. Víte, každou minutu vidím jednotlivce, kteří nestojí stranou a pomáhají. Každý podle svých sil a možností. A ta pomoc je vždy důležitá - úsměv, přání hezkého dne, obejmutí, pochvala, poděkování, nákup pro samoživitelky, ubytování uprchlíků, získání práce, čtení v domově pro seniory... Teď jsem se rozjela, promiňte, říkal jste stručné odpovědi, ale nedá se ani vyjádřit, jak jsem na mnoho svých lidí hrdá. Děkuji!

Kde byste chtěla žít?

Jako dosud, v Evropě, na planetě Zemi, ale velmi, velmi se o ni bojím.

Co je pro vás charakteristické?

Smysl pro humor, umím se zasmát sama sobě.

Co je podle vás nejhorší utrpení?

Manipulace s lidmi, totalitní systémy, nesmyslné hloupé války, zmařené lidské osudy a životy, zničená příroda. Pokud někdo dokáže lidmi manipulovat a navodit v nich dojem, že převezme odpovědnost za jejich názory, zdraví, za jejich život, leckomu to přijde lákavé, protože je to pro něj jednodušší, než se postarat sám o sebe. Je to nebezpečná cesta.

Líbí se vám vaše zaměstnání?

Ano. Neustále se prezentuji, předvádím, jsem chodící reklama. Nebojte, nezbláznila jsem se, ale držím nad svým českým národem ochrannou ruku. S lidmi dýchám, pláči, směji se, dojmám se, křičím, pracuji, pomáhám, vzdělávám se, zahradničím, vařím, venčím psy, ubližuji, hladím. Víte, své lidi miluji a zároveň nenávidím. Ale láska naštěstí vítězí.

Čeho si ceníte u přátel?

Věrnosti, obětavosti a okamžité pomoci.

Je něco, za co stojí bojovat?

Ano, za vlastní čest, svědomí, aby se člověk mohl sám sobě podívat do očí. Boj za svobodu, mír, právo, za svou rodinu, město, svou vlast. Mluvit a vzepřít se zlu a zruďnému násilí. Ale jak říká klasik: *O statečnosti se nejvíce mluví, když nehrozí nebezpečí. Stačí jedno zahřmění a prášky proti průjmu jsou vyprodány.*

Váš oblíbený fiktivní hrdina?

Jára Cimrman.

Kdo jsou vaši hrdinové v reálném životě?

Hrdinové v reálném životě? Maminky, tátové, vnučka, která přivolala svému dědečkovi záchranku... Víte, ani několik let by nám nestačilo, kdybych své hrdiny a jejich skutky měla všechny vyjmenovat. Kolik podivuhodných lidí s neobyčejnými schopnostmi, znalostmi a činy zemřelo, aniž by se o nich kdy mluvilo. Kolik žije těch, o nichž se nemluví a mluvit nikdy nebude. A přesto, díky těmto obyčejným hrdinům, jsem to, co jsem.

Co nemáte ráda?

Výsměch, ponižování, pomluvu, šikanu, podrazy, naschvály, lenost, udavačství, lhostejnost, vydírání, hádky, války, týrání, bolest, dlouhé umírání...

Litujete něčeho?

Ztracených iluzí, ztracené naděje, ztracené víry, ztracených lidských osudů a životů.

Vaše motto?

Budu citovat československého prezidenta T. G. Masaryka: *Když člověk nemá čas, tak se mu vlastně nechce. Protože čas je pořád.*

Děkuji za rozhovor.

A koho budete zpovídat po mně?

Mám v plánu Izrael. Už se mi stýská po moři.

Chápu. Tak na shledanou.

Na shledanou.

Rozhovor Gabriela Anděla s Českou republikou pro chystanou publikaci Nestůjte stranou! byl zaznamenán na hoře Říp 2. 2. 2023 v pravé poledne.

A co říct závěrem?

Možná je naše země malá, možná se potýká s řadou problémů.

Já ale svou vlast miluji a vážím si českého národa-jeho nadání, znalostí a povahy.

A skálopevně věřím, že **naše krásná země nebude nikdy stát stranou demokratického světa, jehož základ tvoří úcta a respekt k člověku.**

Eliška Krombholzová, 16 let, Střední zdravotnická škola, Žďár nad Sázavou

